

COUNCIL OF EUROPE CONSEIL DE L'EUROPE

Рада Європи на міжнародній арені

ЩО ТАКЕ РАДА ЄВРОПИ?

Рада Європи є політичною організацією, яку було створено у 1949 році з метою сприяти демократії, правам людини та верховенству права в усій Європі. Штаб-квартира Ради Європи розташована у м. Страсбург (Франція). РЄ об'єднує 47 держав-членів, охоплюючи практично весь європейський континент.

ДЕРЖАВИ – ЧЛЕНИ РАДИ ЄВРОПИ

Австрія, Азербайджан, Албанія, Андорра, Бельгія, Болгарія, Боснія-Герцеговина, Вірменія, Греція, Грузія, Данія, Естонія, Ірландія, Ісландія, Іспанія, Італія, Кіпр, «колишня югославська республіка Македонія», Ліхтенштейн, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Молдова, Монако, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, Польща, Португалія, Росія, Румунія, Сан-Марино, Сербія, Словачка Республіка, Словенія, Сполучене Королівство, Туреччина, Угорщина, Україна, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чеська Республіка, Чорногорія, Швейцарія, Швеція.

Видано Directorate of Communication, Council of Europe,
відредаговано Public relations Division
разом з Directorate of External Relations.

Дизайн та макет: «Documents and Publications production (DPDP)»,
Рада Європи, травень 2009 р.

Сесійна зала Палацу Європи

Сесія ПАРЄ

КОМИТЕТ МІНІСТРІВ

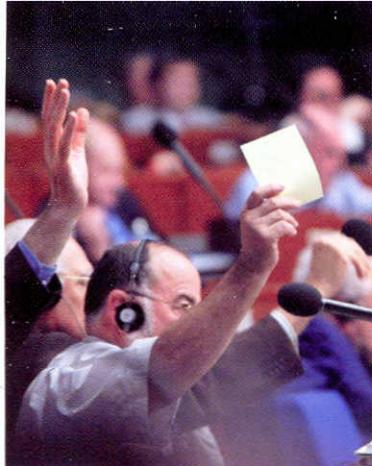
На сторожі основних цінностей Ради Європи

Комітет міністрів є органом Ради Європи, який ухвалює рішення. До його складу входять 47 міністрів закордонних справ або їх постійні дипломатичні представники у Страсбурзі. Комітет міністрів визначає політику Ради Європи та ухвалює програми діяльності і бюджет. Він визначає, яких заходів слід ужити відповідно до рекомендацій Парламентської асамблеї та Конгресу місцевих і регіональних влад.

ПАРЛАМЕНТСЬКА АСАМБЛЕЯ

Рушійна політична сила

Парламентська асамблея є рушійною політичною силою Ради Європи. До її складу входить 636 членів або їх заступників із національних парламентів 47 держав-членів, вони обговорюють документи, запропоновані для прийняття. Ці документи або рекомендації забезпечують Комітет міністрів, національні уряди та парламенти важливими директивами. Асамблея ініціювала багато міжнародних договорів, допомагаючи створити загальноєвропейську систему законодавства.

Сесія Конгресу місцевих та регіональних влад

Лобі Палацу Європи

КОНГРЕС МІСЦЕВИХ ТА РЕГІОНАЛЬНИХ ВЛАД

На варті місцевої демократії

Конгрес є рушійною силою у прискоренні передачі повноважень місцевим та регіональним владам. До його складу входять обрані представники місцевих та регіональних влад 47 держав – членів Ради Європи. Конгрес слідкує за розвитком місцевої та регіональної демократії, заохочує політичний діалог між національними урядами та територіальними структурами, а також сприяє регіональному і локальному транскордонному співробітництву.

КОНФЕРЕНЦІЯ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Забезпечення життєво важливого зв'язку з громадянським суспільством

Конференція об'єднує близько 400 міжнародних неурядових організацій (НУО). Вона забезпечує життєво важливий зв'язок між політиками та громадськістю і доносить думку громадянського суспільства до Ради Європи. Робота Ради Європи набуває більшої ефективності завдяки досвіду НУО та їхнім безпосереднім зв'язкам з європейськими громадянами.

Палац прав людини, м. Страсбург

Палац Європи, скульптура
«Права людини», автор Гонсалес Бельтран

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

Захисник основних свобод

Європейський суд з прав людини є судовою інституцією, яка діє на постійній основі в Страсбурзі та відповідає за моніторинг додержання Європейської конвенції з прав людини. Суд забезпечує дотримання прав, гарантованих Конвенцією, сторонами якої є всі 47 держав – членів Ради Європи. До складу Суду входить така ж кількість суддів, скільки є держав – сторін Конвенції.

КОМІСАР З ПРАВ ЛЮДИНИ

Сприяє розвиткові прав людини – основі демократичних культур

Інститут Комісара є незалежною інституцією, що відповідає за сприяння освіті, обізнаності щодо прав людини та їх дотриманню в державах-членах. Він також має слідкувати за тим, щоб національні законодавства цілком та повністю відповідали зasadничим документам Ради Європи. Роль Комісара є переважно превентивною, його функції відмінні від функцій Європейського суду з прав людини та інших структур, діяльність яких регулюється відповідними договорами. Інститут Комісара не має виконавчих повноважень.

Вхід до Палацу Європи

Споруда «Агора»

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР

Лідер та керівник Ради Європи

Обраний Парламентською асамблеєю на п'ятирічний термін, Генеральний секретар відповідає за стратегічне планування та керівництво робочими програмами і бюджетом Ради Європи, а також контролює її щоденну роботу.

ЄВРОПЕЙСЬКІ СИМВОЛИ

Європейський прапор – коло з 12 зірок на синьому тлі – символізує єдність європейців. Прапор було затверджено у 1955 році Комітетом міністрів на пропозицію Парламентської асамблей Ради Європи. З травня 1986 року європейський прапор є також емблемою Європейського Союзу. У 1972 році Комітет міністрів Ради Європи затвердив як європейський гімн музичне аранжування «Прелюдії до «Оди радості» Дев'ятої симфонії Бетховена» Герберта фон Каляяна.

У 1985 році цей твір було затверджено главами держав та урядів Європейського Союзу як офіційний гімн цієї організації. Гімн не має на меті замінити національні гімни держав-членів, швидше – відзначити спільні цінності та їх єдність при різноманітті.

47 ДЕРЖАВ – ЧЛЕНІВ РАДИ ЄВРОПИ:

до яких інших міжнародних організацій вони належать?

ДЕРЖАВИ-ЧЛЕНИ	ЄС	ОБСЄ	ООН	ДЕРЖАВИ-ЧЛЕНИ	ЄС	ОБСЄ	ООН
Австрія	★	★	★	Мальта	★	★	★
Азербайджан	★	★		Молдова		★	★
Албанія		★	★	Монако		★	★
Андорра	★	★		Нідерланди	★	★	★
Бельгія	★	★	★	Німеччина	★	★	★
Болгарія	★	★	★	Норвегія		★	★
Боснія та Герцеговина		★	★	Польща	★	★	★
Вірменія		★	★	Португалія	★	★	★
Греція	★	★	★	Росія		★	★
Грузія		★	★	Румунія	★	★	★
Данія	★	★	★	Сан-Марино		★	★
Естонія	★	★	★	Сербія		★	★
Ірландія	★	★	★	Словаччина	★	★	★
Ісландія		★	★	Словенія	★	★	★
Іспанія	★	★	★	Сполучене Королівство	★	★	★
Італія	★	★	★	Туреччина		★	★
Кіпр	★	★	★	Угорщина	★	★	★
"колишня югославська республіка Македонія"		★	★	Україна		★	★
Ліхтенштейн		★	★	Фінляндія	★	★	★
Латвія	★	★	★	Франція	★	★	★
Литва	★	★	★	Хорватія		★	★
Люксембург	★	★	★	Чеська Республіка	★	★	★
				Чорногорія		★	★
				Швейцарія		★	★
				Швеція	★	★	★

* Перераховані лише ті держави, які є також членами Ради Європи. Усі держави – члени ЄС були спочатку членами Ради Європи.

Текст відредаговано та видано Council of Europe Directorate of Communication, Страсбург, www.coe.int

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ РАДИ ЄВРОПИ

www.coe.int

Міжнародні відносини Ради Європи складаються із:

- відносин з іншими міжнародними організаціями та інституціями, зокрема з Європейським Союзом (ЄС). Організацією з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) та Організацією Об'єднаних Націй (ООН);
- відносин з державами, що не є членами РЄ (держави, що не мають можливості подати заяву на членство у Раді Європи).

Палац Європи, м. Страсбург

У своїх взаємовідносинах з іншими міжнародними організаціями та інституціями, зокрема з ЄС, ОБСЄ та ООН, Рада Європи забезпечує взаємодоповнюваність їхньої діяльності, спрямованої на побудову демократичної та безпечної Європи.

Ці взаємовідносини зараз регулюються рішеннями Третього саміту глав держав та урядів, який було проведено у травні 2005 року у Варшаві (Польща).

Варшавська декларація та План дій підтверджують роль Ради Європи на європейській сцені та визначають її головні цілі. Голови держав та урядів задекларували свою готовність «забезпечувати взаємодоповнюваність Ради Європи та інших організацій, залучених до розбудови демократичної та безпечної Європи», з чітким зосередженням уваги на відносинах з Європейським Союзом, ОБСЄ та ООН.

ВІДНОСИНИ РАДИ ЄВРОПИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

www.europa.eu

Будівля Європейського парламенту, м. Страсбург

Рада Європи та Європейський Союз (ЄС) мають давню традицію співробітництва, що ґрунтується на їхніх спільних цінностях: правах людини, демократії та верховенстві права.

Кожна з організацій використовує відповідні сильні сторони іншої та відносні переваги, компетенції і досліження, уникаючи водночас непотрібного дублювання.

Від травня 2007 року Меморандум про взаєморозуміння між двома організаціями забезпечує нові рамки для цього співробітництва. Він підтверджує роль Ради Європи як оплоту прав людини, верховенства права та демократії у Європі, обумовлює потребу узгодження правових норм обох організацій у галузі прав людини та основних свобод, а також заохочує Раду Європи та Європейський Союз спільно працювати у майбутньому ще тісніше.

За минулі 15 років Рада Європи та Європейський Союз здійснили численні спільні проекти для сприяння дотриманню прав людини та верховенства права, а також для привернення уваги до освіти, молодіжних та соціальних питань без розмежування компетенцій.

ВІДНОСИНИ РАДИ ЄВРОПИ З ОБСЄ

www.osce.org

Штаб-квартира ОБСЄ, м. Відень

*Рада Європи та
Організація з безпеки та
співробітництва в Європі
(ОБСЄ) ставлять собі за мету,
кожна у свій спосіб, сприяння
стабільності та безпеці на
ґрунті демократії,
верховенства права та
дотримання прав людини
у Європі.*

Співробітництво між двома організаціями завжди орієнтоване на результат і реалізується через регулярні зустрічі на найвищому рівні, а також через консультації та інформаційні обміни. Наприклад, Офіс ОБСЄ з демократичних інститутів та прав людини (ОДІПЛ) тісно співпрацює з різними структурами Ради Європи, такими як Парламентська асамблея та Венеціанська комісія «За демократію через право». Це співробітництво охоплює такі сфери, як тероризм, боротьба з дискримінацією та спостереження за виборами.

Обидві організації сприяють правам людини, демократії та верховенству права, оскільки останні є життєво необхідними складовими політичної стабільності, відповідального управління, економічного розвитку та соціально стабільних суспільств.

Останнім часом співробітництво між Радою Європи та ОБСЄ фокусується на чотирьох пріоритетних напрямках: боротьба з тероризмом, захист національних меншин, боротьба з торгівлею людьми, питання терпимості та недискримінації.

ВІДНОСИНИ РАДИ ЄВРОПИ З ОРГАНІЗАЦІЄЮ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

www.un.org

Будівля ООН, м. Нью-Йорк

Формально відносини Ради Європи з Організацією Об'єднаних Націй починаються з 1951 року.

Рада Європи надала Генеральній асамблей Організації Об'єднаних Націй (ООН) статус спостерігача у жовтні 1989 року. Як регіональний партнер ООН Рада Європи регулярно бере участь в роботі головних органів ООН.

Добре налагоджене співробітництво в таких областях, як захист прав людини, боротьба з расизмом, дискримінацією, ксенофобією та нетерпимістю, захист меншин, запобігання катуванню, боротьба з торгівлею людьми та насильством щодо жінок, захист і сприяння правам дітей та міжкультурний діалог.

Рада Європи продовжує тісно співпрацювати з Дитячим фондом ООН та іншими структурами цієї організації, включаючи Верховного комісара ООН у справах біженців та з прав людини, Офіс ООН з питань координації гуманітарних справ, Програму розвитку ООН, Європейську економічну комісію ООН та Раду з прав людини ООН. Спільні програми здійснюються Альянсом цивілізацій (АЦ).

ВІДНОСИНИ РАДИ ЄВРОПИ З ІНШИМИ МІЖНАРОДНИМИ СТРУКТУРАМИ ТА ДЕРЖАВАМИ, ЩО НЕ є ЧЛЕНАМИ РЄ

Крім особливих відносин з ЄС, ОБСЄ та ООН Рада Європи має регулярні контакти з більше ніж 30 міжнародними організаціями по всьому світу, включаючи майже всі основні європейські регіональні угруповання. Контакти з цими регіональними та субрегіональними організаціями забезпечують також ефективні засоби охоплення держав, що не є членами Організації, та сприяння основним цінностям Ради Європи – демократії, правам людини та верховенству права.

П'ять держав – Канада, Ватикан, Японія, Мексика та Сполучені Штати Америки – наділені статусом спостерігача у Раді Європи. Практичні та прагматичні відносини з державами, що не є членами Ради Європи, дають можливість цій організації поширювати сфери та масштаби своєї діяльності на всіх континентах. Більше ніж 45 держав, що не є членами Організації, є сторонами угод Ради Європи або членами, спостерігачами чи учасниками часткових угод, наприклад, у таких структурах, як Венеціанська комісія або центр «Північ-Південь», діяльність якого сфокусована на Середземноморському регіоні. Правові інструменти Ради Європи набувають подальшого розвитку завдяки участі держав, що не є членами Організації.

